

Kučanu in drugim, da so ostali z nami kot jedrom mladinske in študentske revolucije leta 1968, da so nas, če ne drugače, pa tudi v ozadju tiho podpirali, čeprav so bili kdaj tudi partijsko-poslušno prisiljeni piskati drugače...

Tokratne protestne mladinske demonstracije niso ponovitev revolucije leta 1968 – so pa izziv postmoderni dobi in gospodarski globalizaciji sveta, zoper manipulacije in za srečno ozavedeno mladost!

© foto Vid Gajšek: Večerni plezalec na poslopu Državnega zbora RS, april 2010

- **Partizanske demonstracije mladih v Ljubljani – 2010**

Gre za družbenozgodovinski proces v interesih slovenske mladine. Ali lahko razumemo besede :»Upam, da bomo dosegli dogovor. Ni pa nujno, da ga bomo,« ko so bila izražena kakor vladna pričakovanja, Katja Šoba pa je že vnaprej napovedala, da bodo študenti in dijaki, naša bodoča inteligenca, pripravili ulični protest in silovit shod pred parlamentom? Javno pa se dandanes Študentska organizacija Slovenije (ŠOS) in policija, ne glede na uporabljene specialce, obtožujeta, kdo je kriv za nasilje in kako je s pročeljem in razbitimi šipami parlamenta. Še malo dela za veliko gneva mladih proti zapostavljenosti v EU? Enotni nastop slovenske mladine v slovenski prestolnici kaže, da partizansko-socialna tradicija živi naprej. Kljub temu, da je predsednik Državnega zbora RS dr. Pavel Gantar napovedal tožbo proti organizatorjem protestov, se mora glede na vladne in politične skrivače kaj spremeniti.

Ljubljančanom, parlamentarcem in vladnim izvršiteljem je odgovorila predsednica Študentske organizacije Slovenije (ŠOS) Katja Šoba, saj se uradno sicer distancirajo in ostro obsojajo nasilje posameznikov ob koncu demonstracij, medtem ko problematika postmoderne slovenske mladine ostaja zanaprej. Ampak ministrica za notranje zadeve Katarina Kresal je tokrat menila le, da so njeni ravnali kakor taktno in strpno, saj se ni uspela dogovoriti z mladino, da ne bi prišlo do tokratnih revolucijskih izgrediv ali do znanega, zaenkrat še neoboroženega mladega partizanstva. Drzni napad mladih na slovenski parlament je jasen dokaz, da zahtevajo – svobodo izražanja gmotnih interesov v družbenosti juristokracije in ohlokracije ter vsakršnih oblastnih manipulacij. Obseg demonstracij je bil množičen – masovna psihologija se je izrazila v gnevu mladih...

Ker je slovenska vlada poklicala policiste specialce, ne pa posebno enoto policije, je bila Slovenija dne 19. maja 2010 kakor v vojnem stanju. Eno je svoboda v izmisleku, drugo pa je stvarna socialna pripadnost slovenskemu narodu. Šola življenja je stopila na ulice z mladimi. Javnost seveda v resnici trepeta pred mladimi, kajti če bodo naslednje študentsko-dijaške demonstracije v Ljubljani ali v katerem drugem slovenskem mestu partizansko oborožene ali če pride do oboroženih spopadov med slovensko mladino in policijo, se lahko zaneti državljanska vojna. Jakobinstvo v letu 2010, in to sredi slovenske prestolnice? Absolutni duh »demokrate« je ušel iz steklenice – mladi so sporočili, da nočejo biti zapostavljeni v EU in ne v lastni domovini... Gasiti po požaru bi bilo – preprosto prepozno, tudi v socioekonomskem smislu v pravni in socialni državi Republiki Sloveniji...

- **Konec socialnega dialoga z mladimi?**

V središču Ljubljane je odžvižgalo protestno svoje vsaj 10.000 mladih, ki so prispeli iz vse Slovenije na protestni shod... Kot se ve, je bila Katja Šoba, predsednica Študentske organizacije Slovenije (ŠOS) z udeležbo na protestih zadovoljna. Transparentni protestni shod je bil po svoje duhovit, kolikor se je nanašal na evrokratske oblastnike v slovenski državi: - ČE POLITIKI DELAJO MALO, NI TREBA, DA TUDI OSTALI, ZAHTEVAMO BOGATE STARŠE ZA VSE, 100.000 BREZPOSELNIH - SO WHAT? MALO DELO – VELIKO SRANJE, SVETLIK – KDAJ SE TI BO POSVETILO? Mladi protestniki so v belo Ljubljano prispeli z avtobusi iz vseh slovenskih krajev in se ob 13. uri zbrali na Prešernovem trgu, kjer jih je tudi že nagovoril Aleksandar Spremo, predsednik Dijajske organizacije Slovenije, povedal je, da slovenska vlada z zakonom o malem delu dijakom in študentom razveljavlja njihove temeljne pravice, kot so štipendije, dijaško delo, brezplačna malica za vse dijake, otroški dodatek za polnoletne in je še poudaril mačehovski odnos države, ki v hudih časih vsaj 380 milijonov evrov daje Grčiji, dijakom in študentom pa jemlje...

Ljubljana se je skratka razživila, čeprav že ob 11:00 ni bilo videti drugega kakor čete mladih, ki so se zbirali... Te kakor mladinske brigade so zavihrale v lastnem navdušenju za narodov blagor in proti spreminjanju mladosti v ničes...

Adolescentne in druge mlade protestnike je na vsenapolnjenem Prešernovem trgu nagovoril prijatelj pesnik, prevajalec Milan Jesih, predsednik Društva slovenskih pisateljev, ki deli skrb s študenti in dijaki, ker nameravajo vladne spremembe okrniti številne koristne programe tako rekoč študentske državnice v državi, gotovo tudi v spominu na »naše« študentsko revolucijsko leto 1968! Študentska revolucija 1968 se sicer ne ponavlja, ker smo tedaj morali skrbeti za polno organizacijo ne le demonstracij, ampak za uresničitev protestnih, ne le socialnih zahtev v jugobalkanoidnem zatiranju – v Ljubljani takrat vsaj ni bilo mrtvih, medtem ko je tedanja milica v Beogradu in drugod v jugoslovenarstvu mlade pobijala ali jih mučila in pohabljala potem v svojih socialističnosamoupravnih, posebej še v političnih zaporih.

Tudi Dušan Semolič - predsednik Zveze svobodnih sindikatov je gotovo izpovedal delavsko simpatijo, kar je že socialna tradicija mladinsko-delavskih uporov že iz časov 19. stoletja in tedanjih političnosocialnih revolucij v Evropi. Delavski sindikati zakona o malem delu ne podpirajo, ker je ta zakon spodbudil zaposlovanje v negotovih oblikah dela, tukaj pa potrebujejo zdaj, kot se reče, zakon o velikem delu, karkoli že »veliko delo« sploh pomeni, medtem ko je umanjkal dialog, ki ga vlada vzpostavlja s tako imenovanimi socialnimi – penetriranimi - partnerji.

Okoli Državnega zbora RS, koder so se zvalile protestne mlade množice, je v živem zidu vztrajalo 100 policistov specialcev, pripravljenih tudi na oborožen spopad in v vojni bojni opremi! Posebej študenti so obkolili zgradbo Državnega zbora RS v strateškem spontanem navalu in jim je uspelo na več mestih prevrniti zaščitno ograjo, s katero je policija pred navalom mladih poskusila zavarovati stavbo. Tako so protestniki v gnevu v zgradbo Državnega zbora RS metali med drugim tudi granitne kocke, poškodovali so vhodna vrata in več oken, pred poslopjem je dimna bomba zanetila manjši požar... Bo iz te iskre zaplapolal socialni slovenski požar, ki ga niti specialci policisti ne bi pogasili?